



T.C.
YARGITAY

22. Hukuk Dairesi

Esas No: 2016/25350

Karar No: 2019/23445

Karar Tarihi: 17-12-2019

**ALACAK DAVASI - DAVACI TANIKLARI VE DAVALI ŞİRKET İŞÇİLERİN
YEMEKLERİNİ KURUM YEMEKHANESİNDEN YEDİKLERİNİ RAMAZAN
AYINDA HERHANGİ BİR ÜCRET VERİLMEDİĞİNİ YEMEK VEYA
KUMANYA YARDIMININ YAPILMADIĞINI BEYAN ETMESİ - HÜKMÜN
BOZULMASI**

ÖZET: Davacının yemek ücreti alacağının bulunup bulunmadığı bir diğer uyuşmazlık konusudur. Somut olayda davacı dava dilekçesinde yemek ücreti talebinde bulunmuş, yemek ücretinin Ramazan ayında oruç tuttuğundan yiyemediği yemeğin bedeline ilişkin olduğunu belirtmiştir. Davacı tanıkları ve davalı şirket işçilerin yemeklerini kurum yemekhanesinden yediklerini Ramazan ayında herhangi bir ücret verilmediğini, yemek veya kumanya yardımının yapılmadığını beyan etmişlerdir. Bu nedenle Ramazan ayında oruç tutan işçilere yemek ücretinin ayrıca verildiği ispat edilemediğinden talebin reddi gerekirken Mahkemece eksik inceleme ile yazılı şekilde karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir.

(4857 S. K. m. 59)

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizen incelenmesi davalılardan ... vekili tarafından istenilmekle, temyiz talebinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, müvekkilinin iş sözleşmesini emeklilik nedeniyle feshettiğini ileri sürerek kıdem tazminatı ile yıllık izin ve yemek alacaklarının tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalılar vekilleri, davanın reddini istemiştir.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, toplanan deliller ve bilirkişi raporu doğrultusunda, davanın kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz:

Karar, davalı ... vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Gerekçe:

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalı vekilinin aşağıdaki bent kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2-Taraflar arasındaki uyuşmazlık, işçinin kullandırılmayan izin sürelerine ait ücretlere hak kazanıp kazanmadığı noktasında toplanmaktadır.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 59.maddesinde, iş sözleşmesinin herhangi bir nedenle sona ermesi halinde, işçiye kullandırılmayan yıllık izin sürelerine ait ücretlerin son ücret üzerinden ödeneceği hükme bağlanmıştır. Yıllık izin hakkının ücrete dönüşmesi için iş sözleşmesinin feshi şarttır. Bu noktada, sözleşmenin sona erme şeklinin ve haklı nedene dayanıp dayanmadığının önemi bulunmamaktadır.

Yıllık izinlerin kullandırıldığı noktasında ispat yükü işverene aittir. İşveren yıllık izinlerin kullandırıldığını imzalı izin defteri veya eşdeğer bir belge ile kanıtlamalıdır.

Somut olayda; dava dilekçesinde, kullandırılmayan izin sürelerine ait ücretlerin ödenmediği belirterek yıllık izin ücreti alacağı talebinde bulunulmuştur. Hükme esas alınan bilirkişi raporunda, davacının toplam kıdem süresinin 802 gün olup raporlu olan süreden ihbar önelini 6 hafta aşan sürenin dışlanması nedeniyle kıdem süresi 792 gün olarak hesaplanmıştır. Yıllık izin bakımından bu süre 2 yıla tekabül eder davacı 50 yaşın altında olduğu için yıllık izin hakkının $14 \times 2 = 28$ gün olması gerekirken yıllık izin hakkının 42 gün olduğu tespiti ile 42 günlük yıllık izin ücreti hesaplanması hatalı olmuştur.

3- Davacının yemek ücreti alacağının bulunup bulunmadığı bir diğer uyuşmazlık konusudur.

Somut olayda davacı dava dilekçesinde yemek ücreti talebinde bulunmuş, yemek ücretinin Ramazan ayında oruç tuttuğundan yiyemediği yemeğin bedeline ilişkin olduğunu belirtmiştir. Davacı tanıkları ve davalı şirket işçilerin yemeklerini kurum yemekhanesinden yediklerini Ramazan ayında herhangi bir ücret verilmediğini, yemek veya kumanya yardımının yapılmadığını beyan etmişlerdir. Bu nedenle Ramazan ayında oruç tutan işçilere yemek ücretinin ayrıca verildiği ispat edilemediğinden talebin reddi gerekirken Mahkemece eksik inceleme ile yazılı şekilde karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir.

Sonuç: Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULMASINA, 17.12.2019 tarihinde oybirliği ile karar verildi. (□□)